

til at paalægge nye Skatter eller stifte nye Laan. I den Retning kan det ærede Medlem fra Æbeltoft jo tale med en Erfaring som faa andre, ja, man kan sige, at han taler her som det brændte Barn, der skyr Ilden. Naar det ærede Medlem fremsætter det Haab, slutter jeg mig dertil.

Det Finanslovsforslag, vi nu staar i Begreb med at vedtage, indeholder ikke saa faa Bevillinger, som jeg sætter megen Pris paa. Jeg skal nævne nogle af disse. Bevillingen til Husmændene er sat op til de 90,000 Kr., hvorpaa den har staaet før, altsaa med 15,000 Kr., og en Anmærkning, som gav Husmændene Raadighed over disse Penge, er genindsat paa Finansloven. Vi har forhøjet Bevillingen til vore tekniske Skoler med 10 pCt. Vi har givet Orlogsværftets og Hærens Arbejdere Betaling for de lovtvungne Helligdage. Vi har forhøjet Landpostbudenes Grundlønninger med 15 pCt. og givet Tilskud til deres Sygekasse. Vi har forhøjet Postillonernes Lønninger og nu i Dag forhøjet Skovarbejdernes Lønninger. Vi fik i Gaar fra den højtærede Trafikminister en Udtalelse om, at man vil forbedre Lønningerne for Statsbanernes 8—900 Hjelpearbejdere. Vi har endvidere paa Finanslovsforslaget faaet indsat en Bevilling, kalkulatorisk paa 15,000 Kr., til Ungdomsskolen, en af de Bevillinger, jeg er mest glad for, og som jeg tror i Fremtiden kan blive af meget stor Betydning for vort Folk. Det er Ting, jeg er glad for bliver gennemført paa denne Finanslov. Mange af dem har været fremme før, men har staaet som Stridspunkter, saaledes at det ikke er lykkedes at gennemføre dem. I Aar er det, som sagt, lykkedes, og jeg kan ikke andet end glæde mig over, at Finanslovsforslaget nu indeholder disse Ting.

Men der er paa den anden Side ogsaa paa Finanslovsforslaget Ting, som i høj Grad skæmmer det; jeg tænker her paa Militærbevillingerne. Naar der til Krigs- og Marineministeriet er bevilget over 26 Mill. Kr. paa de to Paragraffer, der vedrører disse to Ministerier, og der endvidere, som vi ved, findes Militærbevillinger omkring paa forskellige andre af Finanslovsparagrafferne, saa at vi kan regne, at der

bevilges omtrent 28 Mill. Kr. som Militærudgifter — d. v. s., at over en Fjerdedel af vore løbende Udgifter gaar til Militærvæsenet —, er det et Forhold, som vi Socialdemokrater bestemt maa udtale vor Misbilligelse af. Allerede ved Finanslovsforslagets anden Behandling tog vi Afstand derfra og fremsatte i Betænkningen følgende Udtalelse: „Et Mindretal finder, i Overensstemmelse med Udtalelser fra det socialdemokratiske Mindretal i Betænkningen til Finanslovsforslaget for 1913—14, at Militærudgifterne langt overstiger Landets Evne, men af Hensyn til Forfatningssagen har Mindretallet i Aar i Mod sætning til foregaaende Aar undladt at stille Forslag om Nedsættelse paa de militære Budgetter.“ Jeg nævner dette for hermed at slaa fast, at Socialdemokratiets Stilling overfor disse Militærbevillinger er uforandret den samme, at vi vil ønske at faa dem bragt ned eller at faa dem helt fjernet fra Finansloven, saa snart vi kan faa Magt dertil.

Men trods denne meget uheldige Anvendelse af saa store Beløb af Statens Indtægter vil Socialdemokratiet alligevel i Aar stemme for dette Finanslovsforslag. Det er første Gang, at vi er gaaede med hertil. I alle de Aar, vi har haft Sæde her i Folketinget, har vi ikke nogen Sinde stemt for Finansloven, men hvert Aar erklæret: Stemmer ikke. I Aar vil vi derimod gøre det, og Grunden hertil ligger altsaa ikke i selve Finanslovsforslaget, thi det er i alt væsentligt af samme Karakter som dets Forgængere, men i et Forhold udenfor Finansloven. Jeg behøver ikke at sige, hvad det er; alle ved, at det er af Hensyn til Forfatningssagen, til Kampen og Arbejdet for Gennemførelsen af den nye Grundlov. Det er ikke af Hensyn til det siddende radikale Ministerium. Hvis Ministeriet havde heddet Klaus Berntsen og staaet i den samme Kamp, som det nuværende Ministerium staar i, vilde vi ogsaa under lignende Forhold som de foreliggende kunne have stemt for dette Finanslovsforslag. Vi maa jo alle indrømme, at denne Vinters Politik har været i højeste Grad præget af Kampen og Arbejdet for at gennemføre den nye Grundlov. Der er i Aar resigneret fra alle Sider. Venstre,